

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/56/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6407212505
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6407212505.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci žalobkyne: A. B. C., D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XX, G., proti žalovaným: 1/ H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XX, 2/ H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XX, obaja právne zastúpení JUDr. Jaroslavom Polkorábom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavova 284/50, 965 01 Žiar nad Hronom, 3/ B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX, právne zastúpený AK Líška & Partners, s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 47 235 926 a 4/ Slovenská republika, za ktorú koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova 26, 817 15 Bratislava, IČO: 17 335 345, o žalobe na vydanie veci, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/223/2007-1335 zo dňa 14.11.2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/223/2007-1335 zo dňa 14.11.2022 p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) výrokom I. žalobu žalobkyne na ochranu vlastníckeho práva zamietol. Výrokom II. žalovaným 1/ až 4/ priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

1.1 V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu tamojšiemu súdu dňa 31.12.2007 domáhala ochrany vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka vo forme vypratania nehnuteľností vedených Okresným úradom Žiar nad Hronom, odborom katastrálnym, nachádzajúcich sa v k. ú. obce E., pre obec E. na LV č. XXX, identifikovaných ako CKN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha, dvor o výmere 299 m², trvalý trávnatý porast o výmere 64 m², CKN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 46 m², CKN parcela č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 119 m² a CKN parcela č. XXX, trvalý trávnatý porast o výmere 1307 m², záhrada o výmere 656 m². Žalobu odôvodnila skutočnosťou, že označení žalovaní sú v súčasnej dobe evidovaní ako vlastníci predmetných nehnuteľností, pričom vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam nadobudli na základe osvedčenia o vydržaní vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktoré bolo vydané Notárskym úradom Žiar nad Hronom, notárkou B. B. E., pod č. N195/99, Nz193/99. Navrhovateľka v žalobe ďalej uviedla, že uvedené CKN parcely boli vytvorené geometrickým plánom, č. XXXXXXXX - XX/XX, z pôvodných pozemnoknižných parciel č. XXX záhrada o výmere 450 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX, pozemnoknižnej parcely č. XXX, spoločný dvor o výmere 180 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX, pozemnoknižnej parcely č. XXX, lúka, humno o výmere

1240 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX, pozemnoknižnej parcely č. XXX, lúka, humno o výmere 1672 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX a pozemnoknižnej parcely č. XXX, budova, záhrada o výmere 637 m², zapísanej v pozemnoknižnej vložke č. XXX.

1.2 Posúdením gramatického a logického, resp. obsahového výkladu samotnej žaloby súd dospel k záveru, že žalobkyňa sa voči pôvodnému žalovanému domáhala ochrany vlastníckeho práva podľa ustanovenia § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a to formou vypratania nehnuteľností vedených okresným úradom, odborom katastrálnym na LV č. XXX pre okres J. K. L., obec E., k. ú. E., identifikovaných ako CKN parcela č. XXX/X, CKN parcela č. XXX/X a CKN parcela č. XXX.

1.3 Ďalej súd konštatoval predchádzajúce rozhodnutia vo veci samej: rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/223/2007-87 zo dňa 24.10.2008, ktorým súd žalobu zamietol, ktorý bol následne zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/18/2009-121 zo dňa 10.03.2009; ďalej rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/223/2007-325 zo dňa 08.08.2014, ktorým okresný súd opätovne žalobu žalobkyne zamietol, ktorý bol následne rovnako zrušený Krajským súdom v Banskej Bystrici, uznesením č. k. 14Co/1261/2014-438 zo dňa 21.11.2017. Následne súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalobcu č. k. 7C/223/2007-717 zo dňa 12.06.2020, ktorým žalobu žalobkyne opätovne zamietol, pričom i uvedený rozsudok pre zmeškanie bol zrušený uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/6/2021 zo dňa 31.05.2021.

1.4 Ďalej súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval úkony vykonané po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom, konštatoval vo veci vykonané dokazovanie a uviedol, že z aktuálneho výpisu z LV č. XXX, okres J. K. L., obec E., mal preukázané, že evidovanými podielovými spoluvlastníkmi k predmetným nehnuteľnostiam označeným v žalobe sú evidovaní žalovaní v 1/ a 2/. Žalovaný 3/ a žalovaný 4/ neboli podľa príslušných výpisov z LV nikdy evidovaní ako vlastníci k predmetným nehnuteľnostiam.

1.5 Na vec súd aplikoval ustanovenia § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie vo veci samej odôvodnil tak, že v priebehu konania označená žalobkyňa nikdy nebola vlastníčkou predmetných nehnuteľností identifikovaných na LV č. XXX a tiež mal súd preukázané, že žalobkyňa nikdy nedisponovala a nedisponuje aktívnou legitimáciou pre úspešné uplatnenie nároku podľa § 126 OZ. Záverom súd uviedol, že žalovaný 3/ a 4/ nie sú nositeľmi pasívnej legitimácie pri uplatnenom nároku podľa § 126 OZ, čo vyplýva z výpisu z LV č. XXX, ktorým je súd viazaný až dovtedy, kým sa nepreukáže opak. Vzhľadom na zistený skutkový stav súd žalobu žalobkyne na ochranu vlastníckeho práva zamietol v celom rozsahu.

1.6 O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, s prihliadnutím na zásadu úspešného účastníka konania.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa bez uvedenia odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Poukázala na to, že v prejednávanej veci vydaniu rozsudku pre zmeškanie predchádzali tri zrušujúce rozhodnutia odvolacieho súdu Krajského súdu v Banskej Bystrici v dôsledku čoho je ústavná a zákonná povinnosť rozhodnúť o veci od 21.11.2017 výlučne odvolaciu súdu bez možnosti vrátiť vec prvoinštančnému súdu (i s poukazom na nález ÚS 227/2018), preto v prípade porušenia tejto zákonnej povinnosti a vrátenia veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, nie je možné akékoľvek úkony prvoinštančného súdu považovať za právne účinné viažúce ako strany sporu, tak aj odvolací súd. Vec procesne ostáva „zmrazená“ v štádiu povinnosti odvolacieho súdu o nej rozhodnúť. Keďže odvolací súd svojím uznesením číslo 14Co/1261/2014 zo dňa 21.11.2017 zrušil druhé vecné rozhodnutie prvostupňového súdu a tak mu vznikla povinnosť rozhodnúť vec samú podľa § 390 CSP. V ďalšom obsahu odvolania sa žalobkyňa obsiahlo venuje uvedenému procesnému postupu súdov konajúcich v prejednávanej veci, keď odvolací súd zrušil tri rozsudky súdu prvej inštancie vydané vo veci a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čím sa podľa žalobkyne dopustil nesprávneho procesného postupu. V ďalšom obsahu žalobkyňa sa vyjadrila k listinným dôkazom, ktoré podľa jej tvrdení preukazujú vlastnícke právo jej právneho predchodcu a poukázal na to, že žalovaný D. M. dňa 15.04.1993 zaslal notársky overenú fotokópiu listiny - Rozhodnutie konfiškačnej č. XX/XX-X zo dňa 04.12.1946, podľa ktorej listiny je preukázané, že sa jedná o majetok otca žalobkyne N. M., a preto žalovaný D. M. vyzval žalobkyňu, aby si uplatnila nároky dediča z tejto listiny v dodatočnom dedičskom konaní. Preto otázka, kto je vlastníkom nehnuteľnosti nebola medzi účastníkmi konania sporná, ako to dokazuje aj spis OS ZH sp. zn. 6C/226/2009. Rovnako pôvodný žalovaný súdu potvrdil v konaní 6C/226/2009, že podpisy na kúpnej zmluve, ktorou údajne nadobudli od roku 1958 jeho rodičia skonfiškovanú pozemnoknižnú parcelu EKN č. XXX, nie sú podpismi jeho rodičov, a preto ani pôvodný žalovaný D. M. nemohol nadobudnúť tento pozemok a ani iný pozemok v E. od nich. Ďalej

žalovaná poukázala na to, že štyri súdu nezávisle od seba konštatovali zhodne, že predmet sporu je vlastníctvom N. M. – otca žalobkyne. Poukázala tiež na to, že Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 21.11.2017 konštatoval, že záver súdu prvej inštancie o tom, že táto otázka bola už definitívne prejudiciálne vyriešená v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn.6C/226/2009, a preto žalobkyňa v danom prípade nedisponovala a nedisponuje aktívnou legitimáciou pre úspešné uplatnenie nároku podľa § 126 Občianskeho zákonníka, je nesprávny. Odvolací súd opakovane usmernil sudcu ako má postupovať vo veci a čo má dokazovať, ale sudca nerešpektoval právoplatne skonštatovanú aktívnu legitimáciu žalobkyne. Sudca však odvolacím súdom nariadený postup nevykonával, nerešpektoval závery štyroch súdov ani to, že jeho tvrdenia boli priamo vyvrátené uznesením odvolacieho súdu. Ďalej žalobkyňa uviedla, že „novými skutočnosťami, na ktoré poukazuje KS BB bolo zistenie, že pôvodný žalovaný D. M. sa neoprávnenne zmocnil aj zvyšnej časti pozemkov žalobkyne rovnako vyhlásením o ich vydržaní, teraz však pred notárom JUDr. E. v roku 2008 - Nz 31834/2008, NRCLs 31527/2008, čím vznikla C KN parcela č. XXX. Táto parcela však po smrti pôvodného žalovaného D. M. v roku 2017 bola bratrancom žalobkyne (žalovaný v 3. I. B.) jeho nezákonným konaním spätne prevedená na E KN stav a časť z nej (E KN par.č. XXX) bola „vydržaná“ Osvedčením o vydržaní Nz XXXX/XXXX zo dňa 1.3.2018 vydanom opäť notárkou Mgr. E. v roku 2018, teda rok po smrti pôvodne žalovaného D. M. v roku 2017. Tentoraz však nie v prospech pôvodného žalovaného D. M., ale žalovaného v 3. rade B. B.“. Napriek tomuto parcela C KN Č. XXX bola evidovaná v celosti ešte dňa 19.12.2019 (príloha č. 4), pretože žalovaný v 3. rade sa vyjadril, že vyčkával, či niekto zareaguje na jeho nezákonné konanie. Ďalšie časti C KN parcely č. XXX boli žalovaným v 4. rade účelovo zlúčené a bola vytvorená nová CKN parcela č. XXX/X, ktorú žalovaný v 4. rade Slovenský pozemkový fond (ďalej „SPF“) - predal žalovanému v 3. rade a jeho manželke do BSM napriek tomu, že žiadny právny predpis žalovanému v 4. rade ako správcovi pozemkov nedovoľuje vytvárať zo zákonom mu zverených pozemkov neznámych vlastníkov geometrickými plánmi iné pozemky, pretože takto vytvorené pozemky neboli a ani nemohli byť žalovanému v 4. rade (zákonom) zverené do správy, keďže v čase ich skonfiškovania dňa 1.3.1945 neexistovali, ako to dokazuje pozemnoknižná evidencia a už uvedené rozhodnutie Konfiškačnej komisie v sídle ONV v E. č. 19/46-16/VI, čis. ONV: 23327/1946 0 Hromadnej konfiškácii ku dňu 01. marca 1945 (Č.I. 339 spisu 7C/223/2007) a jeho podklady. Takéto novovytvorené C KN pozemky nemajú správcu a ako také patria do dočasnej správy Okresného úradu a do trvalej správy Ministerstva financií SR (§ 3, §5 zákona č. 278/1993 Z.z.). Akákoľvek pochybnosť je vylúčená, pretože OS ZH disponuje aj písomným prehlásením pôvodného žalovaného v konaní 6C/226/2009 zo dňa 22.10.2009, že sa jedná o majetok N. M. žalobkyne, čo konštatoval OS ZH aj v zápisnici o pojednávaní z 18.05.2010 ako vo verejnej listine „že ide o majetok N. M.“ a preto žalobkyňa upozornila ako žalovaného v 4. rade, tak aj OS ZH na neoprávnenosť nakladania s premetom sporu“.

2.1 V ďalšom obsahu odôvodnenia žalobkyňa argumentovala k dôvodnosti žaloby a produkovala tvrdenia k nadobudnutiu vlastníckeho práva v žalobe označeným nehnuteľnosťami, pričom opakovane poukazovala na nesprávny postup konajúcich súdov pri opätovnom zrušovaní rozsudkov súdu prvej inštancie odvolacím súdom. Samotný odvolací návrh žalobkyňa v odvolaní neuviedla.

3. Odvolanie žalobkyne bolo doručené žalovaným 1/ až 4/ s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

4. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 3/ prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 18.01.2023. Uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 7C/223/2007-1335 zo dňa 14.11.2022 ako aj s odôvodnením rozhodnutia. Dôvody, ktoré uvádza žalobkyňa vo svojom odvolaní sa v podstate neustále opakujú a jej argumentácia je podľa názoru žalovaného 3/ pre výsledok sporu právne irelevantná. S vyjadreniami žalobkyne sa súd vždy riadne vysporiadal a svoje rozhodnutia opakovane riadne odôvodnil, pričom nielen Okresný súd Žiar nad Hronom, ale aj Krajský súd v Banskej Bystrici už viackrát zaujal stanovisko, že vzhľadom na charakter konania je pre rozhodnutie vo veci samej v danom prípade zásadný a rozhodujúci výsledok konania sp. zn. 6C/226/2009 Okresného súdu Žiar nad Hronom, v ktorom sa riešila otázka určenia vlastníckeho práva. Odvolací súd v ostatnom zrušujúcom uznesení zo dňa 31.05.2021 uviedol, že výlučne v prípade konštatovaného žalobkyňi prislúchajúceho vlastníckeho práva a neoprávnenej dispozície s vecou osobou na to neoprávnenou by bolo možné žalobe žalobkyne vyhovieť. V každom opačnom prípade je namieste žalobu zamietnuť, preto žalovaný 3/ navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

5. K odvolaniu žalobkyne sa vyjadrili žalovaní 1/, 2/ prostredníctvom právneho zástupcu podaním doručeným okresnému súdu dňa 23.01.2023. Poukázali na to, že pokiaľ žalobkyňa namieta postup

konajúcich súdov v prejednávanej veci je potrebné uviesť, že konajúci Okresný súd Žiar nad Hronom vždy konal na podnet Krajského súdu v Banskej Bystrici, teda vždy keď došlo na základe podaného odvolania žalobkyne k zrušeniu ním vyneseného rozsudku a vráteniu veci prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Keďže sa žalobkyňa opätovne dovoľáva svojho vlastníckeho práva, ktorého existencia a nadobudnutie podrobne rozviedla v konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/226/2009 o určenie vlastníckeho práva, žalovaný 1/, 2/ sa vyjadril i k dôvodnosti takto uplatnenej argumentácie, keď žalobkyňa s odkazom na prvotné zamietnutie žaloby v konaní 7C/223/2007 bola nútená podať v poradí druhú žalobu „určovaciu žalobu“ 6C/226/2009, pričom však predmet určenia zostal identický ako pri žalobe o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti. Žalobkyňa v rámci dokazovania neunikla ľarchu dôkazného bremena a v konaní sp. zn. 6C/226/2009 úspešná nebola, čím mala byť definitívne vec vyriešená v otázke vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX pre kat. úz. E.. Ďalej žalovaní poukázali na to, že pôvodne žalovaný D. M., právny predchodca žalovaných 1/, 2/ sa úspešne dovoľal ochrany svojho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na LV č. XXX predložením príslušných relevantných dôkazov. V rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6C/226/2009-250 v spojení s rozsudkom KS BB zo dňa 28.09.2010 sp. zn. 13Co/154/2010 je detailne popísaný právny režim pre vznik každej z listín. Z uvedeného je zrejmé, že žalobkyňou označené nehnuteľnosti predmet žaloby v konaní sp. zn. 7C/223/2007 premietnutý v petite žaloby na ochranu vlastníckeho práva vo forme vydania a vypratania nehnuteľností vedených na LV č. XXX sa v minulosti nikdy nemohli stať jej vlastníctvom, a to ani v prípade úspešnej aplikácie jedného z jej uvádzaných právnych režimov nadobudnutia, ktorými argumentovala v rámci svojich pozmeňovacích návrhov k pôvodnej žalobe. Zároveň však platí, že žalobkyňou označené nehnuteľnosti (predmet žaloby v konaní sp. zn. 7C/223/2007) sa nemohli nikdy stať ani vlastníctvom N. M., právneho predchodcu žalobkyne, a to ani v prípade úspešnej aplikácie rozhodnutia Konfiškačnej komisie v E. č. 10/46-9/VI. Preto v prípade, ak by chcel o veci odvolací súd rozhodnúť s poukazom na zistené skutočnosti žalovaní 1/, 2/ navrhli, aby odvolací súd žalobu žalobkyne zamietol.

6. Žalovaný 4/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

7. Vyjadrenie žalovaných bolo doručené žalobkyňi dňa 20.02.2023 s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

8. Žalobkyňa sa k vyjadreniam žalovaných vyjadrila podaním zo dňa 27.02.2023. Opätovne poukázala na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 14Co/1261/2014, ktorého úplné znenie obsiahla do svojho vyjadrenia so zvýraznením časti odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu o tom, že záver súdu prvej inštancie o tom, že táto otázka bola už definitívne prejudiciálne vyriešená v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/226/2009, a preto žalobkyňa v danom prípade nedisponovala a nedisponuje aktívnou legitimáciou pre úspešné uplatnenie nároku podľa § 126 Občianskeho zákonníka, je nesprávny. Preto sa žalobkyňa nestotožnila so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie v predmetnej veci. Žalobkyňa tiež opätovne poukázala na to, že žalovaný D. M. sa aj v konaní sp.zn. 7C/223/2007 vyjadril, že ide o vlastníctvo N. M., ktoré si neoprávnene prisvojil notárskou zápisnicou Nz 193/1999, N 195/99, o čom svedčí zvuková nahrávka z konania sp. zn. 7C/223/2007. Žalobkyňa uviedla, že Okresný súd Žiar nad Hronom úmyselne nepripojil k opätovnému odvolaniu žalobkyne spis sp. zn. 6C/226/2009 Okresného súdu Žiar nad Hronom ani dedičský spis sp. zn. D344/93 Okresného súdu Bratislava 1 a ani spis N 172/08. Keďže došlo k i personálnej zmene v obsadení senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici unikla tomuto novému senátu skutočnosť, že výsledok konania sp.zn 6C/226/2009 je už vyhodnotený a je právoplatne skonštatované, že predmetom konania sp. zn. 6C/226/2009 je bezpodielové spoluvlastníctvo manželov C. ako žalobcov a nie otázka výlučného vlastníctva A. C. ako žalobkyne v konaní sp. zn. 7C/223/2007 nadobudnutého dedením po jej otcovi N. M. na základe prídellových listín predložených súdu pôvodným žalovaným v konaní sp.zn. 7C/223/2007. N. M. bol predmet sporu sp. zn. 6C/226/2009 pridelený ako konfiškát podľa nariadenia SNR č. 1/1945 a č. 104/1945 Zb. a ako to pôvodný žalovaný D. M. potvrdil v konaní sp. zn. 6C/226/2009, že sa jedná o prídely N. M. skonfiškovaného majetku a ako to skonštatoval aj súd na č. I. 239, že žalovaný D. M. vedel, že sa jedná o vlastníctvo N. M.. Teda v konaní sp. zn. 6C/226/2009 je predmet konania iný (obsah BSM manželov C.) ako v konaní sp. zn. 7C/223/2007. Nemôže preto obstať žiadne tvrdenie o neexistencii aktívnej legitimácie žalobkyne v konaní sp. zn. 7C/223/2007. V ďalšom obsahu žalobkyňa opätovne poukázala na časti odôvodnenia jednotlivých uznesení odvolacieho súdu a na niektoré rozhodnutia NS SR (1Cdo/56/2003, 1Cdo/3/03, 1Cdo/96/95). Uviedla, že žalobkyňa zotrváva na podanom odvolaní v celom rozsahu.

9. Vyjadrenie žalobkyne bolo doručené žalovaným 1/, 2/ prostredníctvom spoločného právneho zástupcu, žalovanému 4/ a žalovanému 3/ prostredníctvom právneho zástupcu s možnosťou k uvedenému sa vyjadriť.

10. K vyjadreniu žalobkyne sa vyjadril žalovaný 3/ prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že v celom rozsahu zotrváva na svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne, ktoré súdu zaslal dňa 18.01.2023. Podľa jeho názoru žalobkyňa neustále opakuje svoje argumenty, s ktorými sa súd riadne vysporiadal a svoje rozhodnutie opakovane riadne odôvodnil. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobkyňu uložil povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

11. K vyjadreniu žalobkyne sa žalovaní 1/, 2/ a 4/ nevyjadrili.

12. Uvedené vyjadrenie žalovaného 3/ bolo doručené žalobkyňu na vedomie dňa 21.04.2023.

13. Dňa 25.04.2023 žalobkyňa písomným podaním požiadala súd o poskytnutie lehoty na vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného 3/ s odôvodnením, že hoc uvedené jej bolo zaslané len na vedomie, vyjadrenie odporcu obsahuje závažné skutočnosti (nepravdivé tvrdenia), a keďže sa nejedná o pokyn sudcu, žiada o poskytnutie lehoty na vyjadrenie k označenému podaniu žalovaného.

14. Z obsahu spisu vyplýva (č.l. 143 p. v), že zákonný sudca súhlasil s poskytnutím lehoty na vyjadrenie v trvaní 30 dní.

15. Dňa 20.06.2023 bolo Okresnému súdu Žiar nad Hronom doručené podanie žalobkyne, v ktorom uviedla, že požiadala Notársky archív v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom o vyhotovenie kópie notárskej zápisnice NZ 6630/2018 zo dňa 01.03.2018. Dôvodom vyžiadania zápisnice je skutočnosť, že žalovaný 3/ počas konania súdu vo svojom vyjadrení tvrdil, že predmet sporu nadobudol vydržaním. Uvedené tvrdenie B. B. však pôvodný žalovaný D. M. výslovne poprel, čo vyplýva zo zvukovej nahrávky a jej prepisu na č.l. 294 až 296 spisu. Predmetný pozemok bol daný do vlastníctva N. M. – otcovi žalobkyne, o čom svedčí rozhodnutie o konfiškácii č. 19/46-16/VI. z 04.12.1946. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo svojom druhom vyjadrení zo dňa 07.03.2023 právny zástupca žalovaného zmenil svoje tvrdenia tak, že sa odvolal na položku XX/XX zapísanú na LV č. XXX pre kat. úz. E. ako jeho titul vlastníctva s odôvodnením, že plne akceptuje právny názor prvoinstančného súdu, že rozhodujúci je zápis na LV. Obsahom položky XX/XX zapísanej na LV č. XXX pre kat. úz. E. ako právny titul vlastníctva žalovaného je však tvrdenie, že predmet sporu, t. j. parc. č. XXX od pôvodného vlastníka N. O., ktorý ešte v roku 2012 bol zapísaný ako v rámci ROEP-u ako vlastník tejto EKN parcely XXX, odkúpili spoloční starí rodičia žalovaného a žalobkyne: O. M. a M., I. P., zomrelí v roku 1980, a ktorým však bol všetok majetok skonfiškovaný nariadením vlády č. 4 a č. 104/1945 Sb.n.SNR dňom 01.03.1945, a ktorý preto nemohli vlastniť a ani nadobudnúť žiadny majetok kúpou, tobôž ho niekomu darovať. Preto právny titul vlastníctva uvedený v položke XX/XX na LV č. XXX pre kat. úz. E. je zjavne nepravdivý a napadnutý rozsudok nemôže obstáť. Záverom uviedla žalobkyňa, že kópiu zápisnice evidovanej na LV č. XXX pre kat. úz. E. pod položkou XX/XX ešte neobdržala, a preto žiada o predĺženie poskytnutej lehoty.

16. Dňa 05. 02. 2024 (po vyhlásení rozhodnutia o veci odvolacím súdom) žalobkyňa doručila odvolaciemu súdu podanie označené ako „Zaslanie rozhodujúceho dôkazu v spore 7C/223/2007, ktorý dôkaz OS Žiar nad Hronom opakovane odmieta sprístupniť“, ktorého prílohou bola Notárska zápisnica Nz 6630/2018 zo dňa 01. 03. 2018 a výpis z listu vlastníctva č. XXX.

17. V dôsledku odvolania podaného žalobkyňou proti rozsudku súdu prvej inštancie krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

18. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

19. V prejednávanej veci súd prvej inštancie žalobu žalobkyne zamietol, pričom v odôvodnení uviedol, že vzhľadom na predmet konania, ktorý je žalobkyňou vymedzený ako vydanie veci a vypratanie veci, žalobkyňa, ktorej nesvedčí vlastnícke právo k pozemkovým nehnuteľnostiam, ktorých vydania a vypratania sa domáha, nie je aktívne vecne legitimovaná na úspešné domáhanie sa vydania a vypratania veci –nehnuteľností v súčasnosti zapísaných na LV č. XXX. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobkyňa nesvedčalo vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam identifikovaným na liste vlastníctva tak ako táto skutočnosť vyplýva z LV č. XXX, ktorými údajmi je súd viazaný do momentu, kým sa nepreukáže opak. Žalobkyňa ani v inom konaní nepreukázala opak, vlastníctvo k ňou označeným nehnuteľnostiam nepreukázala, a preto súd dospel k záveru, že nedisponuje aktívnou legitímáciou pre úspešné uplatnenie nároku podľa § 126 Občianskeho zákonníka.

20. V podanom odvolaní žalobkyňa namieta jednak procesný postup súdov oboch inštancií (okresného súdu ako súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu), keď odvolaním napadnutý rozsudok predstavuje v poradí štvrté rozhodnutie vo veci s rovnakým výsledkom o uplatnenej žalobe, pričom v predchádzajúcom konaní krajský súd, odvolaním napadnuté predchádzajúce rozhodnutia okresného súdu zrušil celkom trikrát, hoc mal vo veci rozhodnúť sám. V ďalšej podstatnej obsahovej časti svojho odvolania sa žalobkyňa rozsiahlo venuje argumentácii k dôvodnosti a preukázaniu tvrdení ohľadom existencie jej vlastníckeho práva k žalobou označeným nehnuteľnostiam. Žalobkyňa taktiež namieta nesprávne právne posúdenie súdom prvej inštancie vo veci a nerešpektovanie vysloveného právneho názoru predchádzajúcim uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 14Co/1261/2014 zo dňa 19. 09. 2017.

21. Po preskúmaní veci odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, po oboznámení sa s obsahom odvolania, jednotlivými odvolacími námietkami uplatnenými žalobkyňou a po oboznámení sa s obsahom celého spisového materiálu, včítane pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

22. V podanom odvolaní žalobkyňa tvrdí, že odvolací súd konal procesne neprípustným spôsobom pokiaľ rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie viac ako jedenkrát bez toho, aby o veci sám konal, odvolací súd uvádza, že uvedená zásada povinnosti rozhodnúť odvolacím súdom po predchádzajúcom zrušení a vrátení veci, bola zavedená do civilného procesu účinnosťou zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku od 01. 07. 2016, ktorý s prihliadnutím na zásadu bezprostrednej aplikability sa aplikuje i na konania začaté pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona.

23. Konanie v prejednávanej veci bolo začaté v roku 2007, teda za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, keď žalobkyňa na okresnom súde uplatnila žalobu v pôvodnom znení o určenie vlastníckeho práva žalobkyne k ňou označeným nehnuteľnostiam. Za účinnosti predchádzajúceho procesného civilného predpisu bolo vo veci prvýkrát rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom 7C/223/2007-87 z 24.10.2008, ktorým konajúci súd prvej inštancie žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne. V dôsledku podaného odvolania žalobkyne o veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, ktorý uznesením č.k. 14Co/18/2009-121 zo dňa 10.03.2009 rozsudok okresného súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu závažných procesných pochybení v konaní pred rozhodnutím o veci samej, keď spôsobom vykonania pojednávania boli odňaté práva žalobkyne na spravodlivý súdny proces, ktoré vady (spočívajúce v odňatí možnosti žalobkyne konať pred súdom, odňatí možnosti záverečného prednesu žalobkyne pred súdom) v odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol.

23.1 Po zrušení a vrátení veci Okresný súd Žiar nad Hronom, konajúc totožným zákonným sudcom po vykonaní dokazovania opäť vo veci rozhodol tak, že žalobu zamietol, a to rozsudkom č. k. 7C/223/2007-325 zo dňa 08.08.2014, keď dôvodom na zamietnutie žaloby bol opätovne súdom vzhliadnutý a konštatovaný nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne. O odvolaní žalobkyne proti uvedenému rozsudku odvolací súd rozhodol uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 14Co/1261/2014-435 zo dňa 19.09.2017, kedy odvolací súd najprv rozhodol o pokračovaní v konaní s dedičmi po pôvodne žalovanom D. M. a rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil s vyslovením záveru, že dosiaľ nebolo rozhodnuté o návrhu na určenie vlastníckeho práva žalobkyne v konaní sp. zn. 6C/226/2009 vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/154/2010.

23.2 Po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie a vrátení veci odvolacím súdom, Okresný súd Žiar nad Hronom rozhodol po vykonaní šiesteho pojednávania vo veci, rozsudkom pre zmeškanie žalobcu

č. k. 7C/223/2007-717 zo dňa 12.06.2020 a opätovne žalobu zamietol. Proti takémuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa, o ktorom rozhodol uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici č. k. 14Co/6/2021 – 911 zo dňa 31.05.2021 a rozsudok pre zmeškanie žalobcu vydaný súdom prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

23.3 Tu odvolací súd zdôrazňuje, že tak ako v aktuálne prejednáwanej veci, tak i v prípade podaného odvolania proti rozsudku pre zmeškanie žalobcu vyhláseného Okresným súdom Žiar nad Hronom v prejednáwanej veci dňa 12.06.2020, odvolací súd bol, v zmysle § 380 Civilného sporového poriadku, viazaný dôvodmi odvolania, ktoré vymedzila žalobkyňa v tom smere, že podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu vo veci splnené neboli a rozsudok pre zmeškanie vo veci vedenej od roku 2007 nemal byť vydaný. Preto pri preskúvaní dôvodnosti odvolania žalobkyne proti rozsudku zo dňa 12.06.2020 sa odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, zaoberal tou otázkou, či boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu. Súd prvej inštancie rozsudok vo veci samej odôvodnil výlučne splnením podmienok pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu v zmysle § 278 CSP, pričom odôvodnenie rozsudku neobsahovalo žiadne právne úvahy a vecné právne posúdenie žalobou uplatňovaného nároku.

V rámci odvolacieho prieskumu odvolací súd zistil, že podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalobcu splnené neboli, keďže o.i. nebolo možné hovoriť o procesnej pasivite žalobkyne v danej veci a rovnako neboli splnené podmienky na vykonanie pojednávania a vyhlásenie rozhodnutia. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, nakoľko v prípade, ak neboli splnené procesné podmienky pre rozhodnutie o veci a vec sama nebola ani súdom prvej inštancie náležite skutkovo a právne posúdená, nebolo možné rozhodovať o vecnej správnosti rozhodnutia odvolacím súdom vo veci, v ktorej nebolo súdom prvej inštancie vykonané potrebné dokazovanie pre meritórne posúdenie dôvodnosti žaloby. Za uvedenej situácie, pri absencii vykonaného dokazovania potrebného pre rozhodnutie o veci v prvej inštancii a po zistení, že vo veci neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalobcu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s prihliadnutím na zachovanie zásady, že procesné posúdenie prejednáwanej veci, aplikácia procesnoprávnej normy v súdnom konaní a z nej nesprávne vyvodený výsledok v podobe rozsudku pre zmeškanie žalobcu, nemôže mať prednosť pred vecne správnym a spravodlivým rozhodnutím vo veci samej; t.j. so zachovaním zásady, že náležité hmotnoprávne posúdenie uplatňovaného nároku, nemôže ustúpiť výlučnej a zároveň nesprávnej aplikácii ustanovení (civilného) procesného predpisu.

24. V prejednáwanej veci sa tak jedná o štvrtý rozsudok okresného súdu v predmetnej veci, ktorým súd prvej inštancie opätovne žalobu žalobkyne zamietol so záverom o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne, dôvodiac predovšetkým odkazom na výsledok konania Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009, v ktorom okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 6C/226/2009 – 250, pričom v dôsledku podaného odvolania žalobkyne o veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. 13Co/154/2010 – 349 zo dňa 28.09.2010, ktorým rozsudok (zamietajúci žalobu žalobkyne) potvrdil ako vecne správny. Následne o mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnenom v predmetnom konaní rozhodoval i Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením sp. zn. 1Cdo/98/2019 dovolanie žalobcov odmietol.

25. Práve s prihliadnutím na výsledok konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009 o určenie vlastníckeho práva, súd konajúci v prejednáwanej veci o veci rozhodol a konštatoval, že otázka vlastníckeho práva žalobkyne bola meritórne posúdená v uvedenom konaní, v ktorom však žalobkyňa nepreukázala existenciu svojho tvrdeného vlastníckeho práva.

26. Uvedenému záveru odvolací súd môže prisvedčiť len čiastočne, keď z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009, s ktorým sa odvolací súd oboznámil, je nutné pre preskúmanie správnosti záverov súdom prvej inštancie ustáliť, čo predstavovalo predmet konania v konaní iniciovanom žalobkyňou vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/226/2009.

27. V uvedenom konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009 sa žalobkyňa pôvodne uplatnenou žalobou zo dňa 30.09.2009 domáhala, aby súd určil, že navrhovateľka A. B. C., D., rodená M., je výlučnou vlastníčkou nehnuteľností vedených na LV č. XXX správy katastra J. K. L., katastrálne územie E., označené ako CKN parc. č. XXX/X o výmere 363 m², CKN parc. č. XXX/X

o výmere 46 m², CKN parc. č. XXX/X o výmere 119 m², CKN parc. č. XXX o výmere 1963 m² a CKN parc. č. XXX o výmere 1304 m².

28. Je však nevyhnutné prihliadnúť na tú skutočnosť, že žalobkyňa s takto uplatnenou žalobou v danom konaní disponovala a žalobu niekoľkokrát menila i v časti okruhu účastníkov konania (v súčasnosti strán sporu), keď žiadala o pripustenie pristúpenia na strane žalobcu, manžela žalobkyne N. C. a pred rozhodnutím súdu prvej inštancie vo veci samej menila žalobu i v časti žalobného návrhu, keď po prvej dispozícii žalobou dňa 26. 01. 2010 žiadala určiť, aby súd primárne rozhodol, že uvedené pozemky patria v celosti do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobcov 1/ a 2/ (žalobkyne a jej manžela) a podľa petitu na čísle listu 84 a nasl. označeného ako eventuálny, žiadali určiť, že do dedičstva po N. M. (otcovi žalobkyne 1/) patria v celosti pozemkovoknižné parcely číslo XXX, XXX, XXX, zapísané vo vložke číslo XXX, v polovici parcela číslo XXX, zapísaná vo vložke číslo XXX, v celosti parcela číslo XXX vo vložke číslo XXX, parcely číslo XXX a XXX vo vložke číslo XXX, v polovici parcela číslo XXX vo vložke číslo XXX, v celosti parcela číslo XXX vo vložke číslo XXX a 1/8 z rodinného domu súpisné číslo XX na parcele číslo XXX/X. Okresný súd v predmetnom konaní uznesením zo dňa 24. 02. 2010 pripustil zmenu žaloby podľa petítov zo dňa 26. 01. 2010.

29. Následne žalobcovia 1/ a 2/ v uvedenom konaní dňa 10. 05. 2010 opäť zmenili žalobu v časti „eventuálneho petitu“, v ktorom žiadali, aby uvedené parcely patrili do dedičstva po poručiťovi N. M. a po poručiťke L. M. rodenej I. a rozšírili žalobu tak, že žiadali, aby súd určil, že rodinný dom súpisné číslo XX nachádzajúci sa na C KN par. Č. XXX/X – XXX/X patrí v celosti do dedičstva po poručiťovi O. M., zomrelom dňa XX. XX. XXXX. O pripustení ostatnej zmeny žaloby nerozhodol okresný súd, ale učinil tak odvolací súd a žalobu zamietajúci rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 6C/226/2006 – 250 zo dňa 18. 05. 2010, potvrdil ako vecne správny. Odvolací súd zároveň nepripustil zmenu žaloby, ktorá došla okresnému súdu po rozhodnutí vo veci samej dňa 20. 05. 2010 a ktorou žalobcovia a žiadali, aby súd určil, že žalobkyňa 1/ je výlučnou vlastníčkou pozemkov v katastrálnom území E. ako CKN parc. Č. XXX/X, CKN parc. Č. XXX/X, CKN parc. Č. XXX/X, C KN parc. Č. XXX a C KN parc. Č. XXX.

30. Z uvedeného tak možno prijať záver, že v súdnej veci a ani v osobitne vyvolanom konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009 (a ani v inom konaní) žalobkyňa nedosiahla rozhodnutie o určení jej vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ku ktorým je v súčasnosti vlastníctvo evidované a zapísané v prospech žalovaných 1/, 2/ (v súdnej veci). Pokiaľ tak žalobkyňa žiada vydanie a vypratanie ňou označených vecí (nehnuteľností), ako formu ochrany jej tvrdeného vlastníckeho práva, základným predpokladom pre úspech žaloby je práve preukázanie vlastníckeho práva k takto vymedzeným (označeným) veciam (nehnuteľnostiam).

31. Odvolací súd zvyrazňuje, že je výlučne zodpovednosťou žalobcu, či uplatní svoje právo na súde a je zodpovednosťou žalobcu, ako pána sporu, vymedziť predmet konania. Žalobkyňa, majúca vedomosť z konania vedeného Okresným súdom Žiar nad Hronom sp. zn. 7C/223/2007, o tom, že nevyhnutným predpokladom úspechu žaloby o vydanie veci je preukázanie vlastníckeho práva, uplatnila osobitnú žalobu o určenie vlastníckeho práva, avšak v dôsledku jej dispozíčných úkonov, zmien žaloby, nedosiahla také rozhodnutie súdu (o určení vlastníckeho práva), ktoré by umožňovalo a odôvodňovalo i cestou súdu žalobou žiadať o vydanie, či vypratanie označených nehnuteľností od osôb, ktoré vlastníčkovi bránia v riadnom výkone vlastníckeho práva. Uvedené sa v žalobkyne v konaní o určenie vlastníckeho práva a ani v konaní o vydanie veci preukázať nepodarilo a žaloba žalobkyne o vydanie veci tak smeruje jednak proti vlastníkom označených nehnuteľností – žalovaným 1/ a 2/, ktorým vyplýva vlastníctvo podľa údajov zapísaných v katastri nehnuteľností a jednak proti osobám, ktorým neprináleží ani vlastnícky, ani užívateľský vzťah k nehnuteľnostiam. Je tak nutné konštatovať, že žalobkyňa nepreukázala, že by jej patrilo vlastnícke právo k ňou označeným nehnuteľnostiam, ktoré je nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť žaloby o vydanie.

32. Odvolací súd zároveň dospel k záveru, že otázku určenia vlastníckeho práva si konajúci súd v žalobe o vydanie veci nemohol vyriešiť ani prejudiciálne, nakoľko žalobkyňa tvrdila svoje vlastníckeho právo z dôvodu viacerých rôznych režimov nadobudnutia, keď svoje vlastnícke právo nepriamo odvodzovala od rozhodnutia konfiškačnej komisie, rozhodnutia o dekonfiškácii, ktoré sa oba týkali jej právnych predchodcov, zároveň nadobudnutie vlastníckeho práva tvrdila na základe dedenia a tiež v konaní sp. zn. 6C/226/2009 tvrdila spolu so žalobcom 2/, že nimi označené parcely nadobudli vydržaním a to v celosti.

33. Žalobkyňa však na preukázanie jej tvrdení o jednotlivých dôvodoch a tituloch nadobudnutia tvrdeného vlastníckeho práva neoznačila dôkazy, ktoré by mali preukazovať existenciu výlučného vlastníckeho práva žalobkyne na základe ňou označených jednotlivých dôvodov. Uvedenú otázku nebolo dôvodné, účelné a hospodárne prejudiciálne riešiť v konaní o vydanie a vypratanie nehnuteľnosti, keď rozsah dokazovania potrebného pre prípadné (prejudiciálne) rozhodnutie o určení vlastníckeho práva, by výrazne prekračoval potreby pre rozhodnutie o vydaní a vypratani veci, keď samotné konanie o vydanie veci je vedené šesťnásť rokov.

34. Žalobkyňa dosiaľ v žiadnom súdnom konaní nepredložila dôkaz, ktorý by svedčil o jej výlučnom vlastníctve k ňou označeným nehnuteľnostiam, i keď už sama iniciovala osobitné konanie o určení vlastníckeho práva predmetným nehnuteľnostiam. Odvolací súd zvyrazňuje, že zodpovednosť za výsledok sporu, a teda i dôkazná iniciatíva spočíva výlučne na žalobcovi v časti nároku, v ktorom tvrdí jeho dôvodnosť a takúto zodpovednosť nemožno prenášať na súd, t.j. nemožno požadovať, aby súd v konaní o vydanie veci, založenom na zásade kontradiktórnosti, sám, bez náležitých dôkazných návrhov vykonával rozsiahle dokazovanie, presahujúce potreby rozhodnutia o veci, za účelom zistenia, či je žalobkyňa spôsobilá vyvrátiť údaje zapísané v liste vlastníctva, ktoré sú v zmysle zásady materiálnej pravdy hodnoverné, ak sa nepreukáže opak a podľa ktorých vlastníctvo svedčí žalovaným 1/, 2/. Podania žalobkyne sú síce rozsiahle, avšak obsahovo nekonzistentné, zmätočné, v mnohých prípadoch i nezrozumiteľné a vzájomne si odporujú (viď i formulovanie žalobných petitov v konaní Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 6C/226/2009). Bolo na žalobkyňu aby súdu jasne uviedla, ku ktorých nehnuteľnostiam tvrdí nadobudnutie vlastníckeho práva, na základe akého právneho dôvodu alebo titulu (dedenie, vydržanie, rozhodnutie štátneho orgánu) a aby k uvedeným tvrdeniam označila alebo predložila dôkazy, ktoré takéto tvrdenia preukazujú. I reťazenie tvrdených nadobúdacích titulov je povinná v konaní preukázať tá sporová strana, ktorá uvedené tvrdí.

35. Nad rámec uvedeného sa žiada uviesť, že v konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hornom sp. zn. 6C/226/2009 o určení vlastníckeho práva, bolo zistené, že právnym predchodcom A. B. C. a pôvodne žalovaného D. M. - O. M. a M. P. bol konfiškovaný celý ich majetok, a to na základe nariadenia SNR č. 104/1945sb.n. o konfiškovaní a urýchlennom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa. O uvedenom svedčí rozhodnutie konfiškačnej komisie v E. zo dňa 04.12.1946 č. 19/46-16/IV. Konfiškácia majetku podľa nariadenia bola zaznamenaná v pozemnej knihe k.ú. E., v pozemnoknižných vložkách: č. XX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX.

35.1 Zároveň, v uvedenom konaní bolo zistené, že N. M., právnemu predchodcovi žalobkyne (jej otcovi), bol na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie v sídle Národného výboru v E. č. 10/46-9/VI., č. ONV: 848/1947 zo dňa 04.12.1946 uvoľnený spod konfiškácie pôdohospodársky majetok po jeho rodičoch, O. M. a manželke M., rodenej P.. Jednalo sa o pozemkovoknižnú vložku XXX a zároveň bol nariadený bezplatný prevod tohto majetku v prospech žiadateľa, t.j. N. M.. Parcely zapísané v pozemnoknižnej vložke XXX boli predtým vo vlastníctve jeho matky M., rodenej P., a to v jednej 1.

Na základe rozhodnutia konfiškačnej komisie, požiadala žalobkyňa o prejednanie novoobjaveného majetku po svojom otcovi N. M., kde v konaní vedenom pod sp. zn. D 343/93, Dnot 103/93, notár vydal osvedčenie o dedičstve, z ktorého mal súd zistené, že pozemky v k.ú. E., zapísané v pozemkovoknižnej vložke XXX, XXX, XXX, XXX, XX a v pozemkovoknižnej vložke XXX, konkrétne parc. č. XXX o výmere 1672 m², parc. č. XXX o výmere 450 m² a parc. č. XXX o výmere 180 m² v podiele 1-vice nadobudla žalobkyňa 1/. Pokiaľ sa jedná o parc. č. XXX, XXX, XXX a XXX, pôvodne vedené v pozemkovoknižnej vložke č. XXX, súd v predmetnom konaní nemal na základe žalobcami predložených dôkazov preukázané, že by tieto nehnuteľnosti patrili do vlastníctva N. M., t.j. právneho predchodcu žalobkyne 1/. V konaní bola preukázaná len tá skutočnosť, že N. M. požiadal o uvoľnenie spod konfiškácie majetku vedeného v pozemnoknižných vložkách XXX, XXX a XX, a to na základe žiadosti zo dňa 06.03.1956, avšak samotná žiadosť nenahrádza prídelovú listinu a ani výmer, ktoré by ako verejné listiny i v súčasnosti boli spôsobilé preukázať vlastníctvo prídelcov k prideleným nehnuteľnostiam a boli by vkladu schopnými listinami.

36. Ani v konaní 6C/226/2009 žalobcovia- t.j. A. B. C. a N. C., nepredložili súdu ani výmer, ani prídelovú listinu, z ktorej by vyplynulo, že pozemky vedené pôvodne v pozemnoknižnej vložke XXX, a to parcely č. XXX, XXX, XXX, XXX boli právnemu predchodcovi N. M. i skutočne pridelené. Uvedené nevyplýva ani z listinného dôkazu predloženého v konaní sp. zn. 6C/226/2009 – listiny vydané poverenctvom pôdohospodárstva pozemkovej reformy pracovná skupina Zvolen, ani zo zápisnice zo dňa 30. 07. 1948.

Súd konajúci vo veci určení vlastníctva zistil a konštatoval, že skutočnosť, že vyššie uvedené parcely (t.j. XXX, XXX, XXX, XXX) neboli nikdy pridelené právnomu predchodcovi navrhovateľky v prvom rade, N. M., preukazuje aj to, že práve v roku 1958 odpredal ako konfiškát tvoriaci vlastníctvo Československého štátu, parc. č. XXX – záhrada o výmere 437 m² (pôvodne vedená v pozemkovoknižnej vložke XXX) Československý štát rodičom žalovaného O. M. a M. P., ktorí následne v roku 1960 uvedenú parcelu č. XXX predali svojmu synovi D. M..

37. Hoci o určení vlastníctva k žalobkyňou označeným nehnuteľnostiam nebolo v konaní vedenom Okresným súdom Žiar nad Hornom pod sp. zn. 6C/226/2009 a ani v inom súdnom konaní meritórne rozhodnuté, a to, či už pozitívne alebo negatívne, keďže žalobkyňa zmenila svoju pôvodne uplatnenú žalobu mienenú na určenie vlastníckeho práva, odvolací súd v konaní sp. zn. 6C/226/2009 sa nad rámec potrieb odôvodnenia rozhodnutia zaoberal i tvrdeniami žalobkyne smerujúcimi k preukázaniu vlastníctva žalobkyne. Konštatoval, že žalobkyňa dedila vlastníctvo k parc. č. XXX a XXX. D. M. (právny predchodca žalovaných 1/, 2/) odvodzuje svoje vlastníctvo od kúpnej zmluvy zo dňa 02.06.1960, podľa ktorej mal kúpiť parcelu č. XXX v celosti a jednak z notárskeho osvedčenia o vydržaní (NZ/193/99 zo dňa 06.10.1999). Rovnako, pokiaľ sa týka parcely č. XXX/X, ktorá je vytvorená z časti parcely č. XXX, diel č. X, vložka č. XXX, parcely č. XXX/X, ktorá je vytvorená z parc. č. XXX, diel č. X, vložka č. XXX z časti parcely XXX, diel č. XX, vložka č. XXX z časti parcely č. XXX, diel č. X, vložka č. XXX aj XXX; parcely č. XXX/X – vytvorenej z časti parcely č. XXX, diel č. X, vložka č. XXX z časti parcely XXX, diel č. X, vložka č. XXX aj XXX, odvolací súd uviedol, že ak žalobcovia (manželia C.) tvrdia, že sú skutočnými vlastníckymi v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov v celosti týchto pozemkov, neuvádzajú nič, na základe čoho malo vzniknúť ich bezpodielové spoluvlastníctvo. Toto nemohlo vzniknúť k dielom, ktoré mala nadobudnúť žalobkyňa v prvom rade dedením po otcovi. Je právne bezvýznamné napádať platnosť kúpnej zmluvy Pr/349/1960, lebo žalovaný sa mohol domnievať s ohľadom na všetky okolnosti, že je vlastníkom minimálne parcely č. XXX. Ak sa mala stať vlastníčkou žalobkyňa 1/ na základe vydržania (nezdedených častí) a tým ich nadobudnúť aj do bezpodielového spoluvlastníctva, nedoložilo sa, ako sa konfiškovaný majetok z vložky XXX mal prejsť do vlastníctva žalobkyne 1/ tak, aby sa táto mohla nazdávať, že jej vlastnícky patrí. V konaní sa totiž nikde neuvádza, že by po nadobudnutí vlastníctva otcom, resp. rodičmi, žalobkyne 1/, tento alebo títo urobili úkon, ktorým by vlastníctvo previedli na žalobkyňu a tá by vstúpila do držby.

38. Z uvedeného je tak nutné prijať záver, že žalobkyňa sa ani v osobitne vedenom konaní iniciovanom žalobkyňou na určenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam, nepodarilo preukázať svoje vlastnícke právo a i z odôvodnenia vyššie uvedených rozsudkov súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobkyňa v konaní nepredložila listinné dôkazy, ktoré by nasvedčovali jej vlastníckemu právu tvrdenému v rozsahu 1/1. Osobitne je možné abstrahovať záver, že po právnom predchodcovi žalobkyne prešlo vlastnícke právo (dedením) už v podieloch 1 a to k pôvodne parcele XXX a XXX zapísanej v pozemnoknižnej vložke XXX (a teda nie v celosti ako tvrdí a žalovala žalobkyňa) a zároveň pokiaľ sa týka parcel pôvodne zapísaných v pozemnoknižnej vložke XXX (t.j. XXX, XXX a XXX, XXX), žalobkyňa v konaní nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval, že by majetok zapísaný v tejto vložke patril pôvodne do vlastníctva jej otca (jej právneho predchodcu), od ktorého vlastnícke právo odvodzuje i žalobkyňa.

39. Pokiaľ tak žalobkyňa v prejednávanej veci žaluje o vydanie veci a vypratanie veci, aj napriek tej skutočnosti, že jej vlastnícke právo neprislúcha, toto nepreukázala, je nutné žalobu o vydanie nehnuteľnosti a vypratanie nehnuteľnosti zamietnuť ako nedôvodnú.

40. S poukazom na vyššie uvedené dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho meritórnom výroku, ktorým žalobu zamietol, potvrdil ako vecne správny.

41. Ako výrok závislý preskúmal odvolací súd i výrok o trovách prvoinštančného konania, keď žalovaným 1/ až 4/ priznal voči žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Pokiaľ súd žalobu žalobkyne zamietol, táto je v celom rozsahu neúspešnou stranou sporu v konaní pred súdom prvej inštancie, a preto procesne úspešným žalovaným 1/ až 4/ prináleží, patrí právo na náhradu trov prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie tak správne postupoval podľa § 255 ods. 1 CSP. Odvolací súd z dôvodu vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie i vo výroku II., tento postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

42. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP, § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní iniciovanom žalobkyňou, táto nebola úspešná ani čiastočne a celkový procesný úspech v odvolacom konaní tak prináleží žalovaným 1/ až 4/. Preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým rozhodne o výške trov konania.

43. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťel'a musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolaťel'om fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolaťel'om právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).